

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν Ἀθήναις φρ. 18—'Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—'Εν τῇ ἑξῆς. φρ. 22.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΤΟΥΤΗΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

'Εξ Ἀθηνῶν εἰς Μαγκενχόφ.

Ἐρωτᾶτε μετ' ἀγωνίας περὶ γουρουνίων τοῦ Δευκαλίωνος. ὦ! εἶναι πολὺ καλὰ εἰς τὴν υἱείαν των· σὰς ἀσπάζονται. Ἡ Ἰωάννα Δάρκ 1) σὰς ἔκαμε πέντε μὲ συμπάθειο· μὰ τὸσον εὐμορφα καὶ ξανθὰ, ὥστε δὼς τὰ βλέπω τόσῳ σὰς ἐνθυμούμαι. Ὁ Σκομπελέρ 2) εἶναι ἀγριεμένος, κυνηγᾷ τὸ χαρμί του μὲ δρμὴν Ἀλβανοῦ ἐναντίον Μαυροβουνίου· μ' ἐνθυμίζει πολὺ τοὺς νεανικούς σας χρόνους. Εἶχα κι' ἄλλα νὰ σὰς γράψω, ἀλλὰ δὲν θέλω νὰ ἐλαττώσω τὸ περὶ γουρουνίων ὑψηλὸν ἐνδιαφέρον σας, ἀνακατόνων αὐτὸ μὲ ζητήματα πολιτικῆς καὶ πατριωτισμοῦ.

Φριδερίκος.

(1) Ἀρβὺν χοῦρος.—2) Θ/λεια χοῖρα.

ΜΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΛΟΓΟΙ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΙΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Λόγος Καραϊσκάκη.

Κύριοι Βουλευταί, γιούπλα ἤχουμαι, πουμεμουφῶδια ἤχουμαι, ἄνδρα; ἤχουμαι, οὐμόνοια, οὐμόνοια! (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. Ὁ ὑπουργὸς καταβαίνει.)

Λόγος Βούλγαρη

Κύβιοι βουβευταί, οὐᾶ, οὐᾶ, οὐᾶ.

Ὁ κ. Οἰκονόμου. Τι ἔχει τὸ μικρὸ μου;

Σ. Πετιμεζᾶς. Ἐξάδελφε, (ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης) θέλει τὰ Ἀντε πῆγανέ το κ' ἔλα πάλι.

Βούλγαρης. Oh, ōhi, οὐᾶ, οὐᾶ, οὐᾶ. Ἐφημερίδες γβάψανε ἔλαμα ἐγὼ κακὰ

Βαλαωρίτης. Oh! That is very shoking.

Τρικούπης, (πρὸς τὸν Βούλγαρη). Ἐλα νὰ κάμης νάνι, μωρό μου. (Χειροκροτήματα ἐκ τῆς ὑπουργικῆς πτέρυγας.)

ρυγος· ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κατέρχεται, ἀντινοβόλων ἐκ χαρᾶς).

Λόγος Θανάση Πετιμεζᾶ.

Καὶ τί ἐνομίσατε, Κύριοι; (Καταφέρει ἓνα γρόνθον ἐπὶ τοῦ βήματος). Οἱ πατέρες μας ἐπολεμῆσαν χωρὶς ὅπλα, (εἰς κάθε αὐτῶν διδὼν καὶ μιὰ τοῦ βήματος), χωρὶς Γερᾶ, χωρὶς Κρούπ, χωρὶς δάνεια, χωρὶς πυρίτιδα, χωρὶς ξίφη, χωρὶς διπυρίτην, χωρὶς σῶδρακα, χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτα. (Γὰ βῆμα ἐκβάλλει ἓνα κρημνὸν ἐπικλινδύρον). Καὶ ὅμως ποιοὶ εἴθε ὑμεῖς οἵτινες κατηγορεῖτε ἡμᾶς; Καὶ ποιοὶ εἴμεθα ἡμεῖς οἵτινες κατηγορούμεθα ὑφ' ὑμῶν; Ἐ! (Ἐδῶ γίνεταί μαριώδης καὶ κτυπᾷ τὸ βῆμα καὶ μὲ τὰ δύο του χέρια). Ὅταν ὁ Δαυὶδ εἶλεγεν: ἀποθανεῖτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλλων... (Κραδὲ, τοῦμ, τὰμπ, κρημνίζεται τὸ βῆμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ Πετιμεζᾶς. Ἡ ἀριστερὰ χειροκροτεῖ. ἡ δεξιὰ πτέρυξ σφυρίζει, ὁ δὲ Πετιμεζᾶς ἐγειρόμενος ἀπειλητικῶς ἀναστρέφεται ἀρειμανίως πρὸς τὴν ἀντιπολιτευσίαν): Καὶ τί μ' ἐνομίσατε κύριοι ἀπ' ἐκεῖ, πῶς; (Γέλωτες παραπεταμένοι καὶ χειροκροτήματα).

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΟΥ «ΑΣΜΟΔΑΙΟΥ».

(Σάτυρα Σατύρας).

Τρικούπης.—Κύριοι βουλευταί,—Ἐφηρμόσαμεν τὸ πρόγραμμα ἡμῶν κατὰ γράμμα. Ἐπηνέγκομεν τὰς οἰκονομίας. Τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα ἐκινδύνευε νὰ λυθῇ ὑπὲρ ἡμῶν, ὠθοῦν ἡμᾶς εἰς νέα δάνεια καὶ νέας οἰκονομικὰς κρίσεις. Ἀλλ' εἴχομεν τὸ θάρρος νὰ εἴπωμεν εἰς τὰς δυνάμεις: Δὲν ἐννοοῦμεν νὰ δαπανήσωμεν οὔτε λεπτόν· ἄφετε μας ἡσύχους καὶ μὴ μᾶς ζαλιζετε μὲ τὴν Ἡπειροθεσσαλίαν σας. Δικὴ σας εἶναι· δὲν τὴν θελομεν. Ἡδυνάμεθα καλοῦντες εἰς τὰ ὅπλα πολῖτας δέκα μόνον ἡλικίων νὰ καταλάβωμεν δι' ἐνὸς στρατιωτικοῦ περιπάτου τὰς ἐπιδικασθείας ἡμῖν χώρας· ἀλλ' ἐδηλώσαμε εἰς τὴν Εὐρώπην ὅτι δὲν τὸ κουνούμεν ἀπ' ἐδῶ· θὰ ἐφαρμόσωμεν τὸν νέον στρατολογικὸν νόμον, ὅστις θὰ φέρῃ ἀποτελέσματα μετὰ 50 ἔτη καὶ τότε

μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ
περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Βασιλείου. Συνεκαλέσαμεν διὰ τοῦτι
καὶ ἀπόντος τοῦ βασιλεως τὴν Βουλὴν διὰ νὰ πετσοκοπη-
θῶμεν ἀναμεταξύ μας καὶ δεῖξωμεν οὕτως εἰς τὴν Εὐρώπην
ὅτι οἱ Ἕλληνες πολεμοῦν — ἀλλὰ μετὰ τῶν Ἑλλήνων
(Χειροκροτήματα καθολικά).

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Διὰ νὰ γελάσῃτε καλὰ μὲ ἀντιπολιτευόμενά τινα φύλλα
πρέπει νὰ ἐνθυμηθῇτε τοὺς δημοιογραφικοὺς τύπους οὗ
περιγράφει ὁ Γάλλος δραματικὸς Σαρδου εἰς τὴν πολιτικὴν
τοῦ κωμωδίου «Ραμπαρὰν», μετὰξὺ ἄλλων τοῦ Σαρδιου, γρά-
φοντος εἰς τὴν «Καρμανιόλαν».

Προχθὲς ἀνεγινώσκωμεν ἕν διάφορον εἰς τὸ «Φρόνημα
τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ φίλου Στεφάνου», ὅπερ προοιμιᾷ ἐ-
τραγικώτατα ἐναντίον τῆς ἀστυνομίας. Μετὰ συγκινήσεως
ἠκολουθοῦμεν τὰς λέξεις μεγαλοπρεπῶς παρατεταγμένας·
«Λησται ἄγριοι ἐφόνευσαν ἐν τῇ Ὁδῷ Πατησίων», ἐπερι-
μένομεν καμμίαν ἐκατόμβην, καὶ βλέπομεν ὅτι ἐφόνευσαν.
ἕνα κύνα!

Καὶ ὁ «Τηλέγραφος» ἐδημοσίευσεν προχθὲς μίαν ἐλε-
γεῖαν περὶ τοῦ στρατοῦ. Δεινὰ, φοβερά μαρτύρια ὑπέστη ὁ
στρατός. Βέκονες τύφου ἢ κανενὸς κεραυνοῦ συνωθοῦνται
πρὸ τοῦ ἐγκεφάλου μας. Τροχάδην διηρχόμεθα τὴν ἐλεγείαν
ἵνα φθάσωμεν εἰς τὸ γεγονός, ὅτε ἐμαθομεν ὅτι ὁ στρατός
προχθὲς ὑγράνθη ὑπὸ τῆς βροχῆς ὑπὸ τὰς σκηνάς!!

— Θὰ προσκαλέσουν λέγει καὶ τὴν ηλικίαν τῶν 33 ἐτῶν.

— «Β! τότε θὰ κάμῃ καλὰ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν
(κατὰ Κριζιώτην) νὰ προμηθεύσῃ καὶ εἰς ἑαυτὸν ναυτικὸν
φυλλάδιον, γιὰ νὰ μὴν τὸν πάρουν διὰ χερσαῖον.

Εἰς ἀναγνώστης τακτικὸς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐπιστέλ-
λει:

«Οἱ Ἀγγελόπουλοι τῆς «Παλιγενεσίας» γίνονται κομ-
μάτια ἐπικαλούμενοι τὴν ἰσότητά ὅλων ἀπέναντι τοῦ νό-
μου τῆς ἐπιστρατείας.

«Εἰς τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, τὰ πεζοδρόμια τῆς Κων-
σταντινουπόλεως καὶ τὰ μπουλεβάρ τῶν Παρισίων ἀπαν-
τῶμεν περισσοτέρους Ἀγγελοπούλους ἀπὸ κυνάρια. Καὶ ὁμοί-
α μου λένε ὅτι ἕνας μόνον Ἀγγελόπουλος ὑπηρετεῖ τὸν στρα-
τόν.

«Τί διάβολο; Ἡ ἰσότης αὐτὴ ἥτις δαιμονίζει τὴν «Πα-
λιγενεσίαν» εἶναι δι' ὅλους τοὺς ἄλλους θνητοὺς, πλη-
τῶν ἀγγελιοπόδων τῆς;

«Ἐρωτηματικόν?»

ΠΑΝΣΕΣ.

Ἔχουν πολὺ δίκαιον οἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι σύζυγοι, οἵτινες
γνωρίζουν ὅτι ἡ γυναῖκά των ἔχει ἐραστήν, ὅταν τὴν ὀνο-
μάζουν τὸ ὠραῖόν των ἡμῖς.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΟΥ, ΓΟΝΟΥ ΤΩΝ ΣΙΒΙΤΑΝΙΔΩΝ.

(Σελίδες ἐκ τοῦ ἡμερολογίου του).

Αὐτοὶ οἱ πατριῶταί μου μωροί, πολὺ μωροί.

Καθ' ἐβδομάδα τοὺς ἔγραφα ἰδιαιτέρως ὅτι ἂν δὲν ἔλθῃ
ὁ Κουμουνδοῦρος, πόλεμος δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ.

Τοὺς ἔστειλα μάλιστα καὶ μίαν γαλλικὴν ἐφημερίδα ἥτις
τὸ ἔλεγε.

Δὲν μ' ἐπίστευσαν. Μήπως δὲν περνᾷ πλέον ἡ μπογιά
μου σ' τὴν Κύπρο. Μπογιά, μπογιά, ποῦ εἰ;

Οἱ εὐλογημένοι ἔσπευσαν νὰ χαρίσουν τὰ μουλάρια εἰς
τὸν ἐξάδελφόν των Τρικούπην.

Δὲν ἠθέλησαν νὰ περιμένουν τὸν Κουμουνδοῦρον καὶ τότε
τὰ χαρίσουν δι' ἐμοῦ.

«ὦ! κατὶ θὰ ἐκόλλα» εἶναι ἀδύνατον. Ἡ καββαλίνα των
μόνον ἂν ἔτεφε σ' τὰ χέρια μου, τί βούκα, εἰ! τὸ ἀναλο-
ρίζομαι καὶ στάζουν τὰ σίλια μου. Θὰ κατεσκεύαζα πω-
λὼν αὐτὴν ἄμαζαν, ὅπως τῶκαμαν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πυ-
ροβολικοῦ.

Καὶ εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογὰς θὰ εἶχ' ἀκόμη ἕνα τί-
τλον εἰς τοὺς συμπολίτας μου, οἵτινες χαμπαράκι δὲν ἔχουν
ἅπὸ ποῦ βασίᾳ ἡ σκούρῃ μου, λέγων ὅτι ἂν δὲν προε-
κινδύνευσεν αὐτοπροσώπως εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλ' εἶχα ἀν-
τιπροσώπους μου τόσους Κυπρίους ἡμίονους.

Καὶ ὅταν τὸν Σιβιτανίδην τὸν ἀντιπροσωπεύουν ἡμίονοι,
ὁ Σιβιτανίδης εἶναι ἄξιος ν' ἀντιπροσωπεύῃ Ἀθηναίους.

ΟΙ ΒΕΡΟΥΤΙΑΝΟΙ

«ὦ θὰ γίνουν, κύριε Λομβάρδε; Διότι ἐζήτησε νὰ τοὺς ἀτι-
μᾷ ὁ πρῶν δήμαρχος ἀποκλείσας αὐτοὺς τοῦ δικαιώμα-
τος τῆς ψήφου, θὰ τοὺς ἀτιμάσῃτε καὶ σεῖς δευτέραν φο-
ρὰν, ἀποκλείων αὐτοὺς τοῦ δικαιώματος τοῦ αἵματος;

Καὶ σεῖς, κύριοι Βερουτιανοί, σὰς ἐνθυμούμεθα εἰς τὰς ἐκ-
λογὰς ὅτι τότε περιεφέρεσθε μὲ σαρίκια εἰς τὰς ὁδοὺς, ζων-
τανὴ γελοιογραφία καὶ διασαυτίσεις τοῦ τότε κ. δημάρ-
χου, ὅστις σὰς ἔκαμε Τούρκους, διὰ νὰ μὴν σὰς ἔχῃ Ἀθη-
ναίους.

Μήπως καὶ τώρα προτίθεσθε νὰ κάμετε τὸ αὐτὸ, νὰ βιά-
ζετε δηλαδὴ σαρίκι;

Κύριε Λομβάρδε, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ σὰς ὁμιλήσῃ κά-
νεις περὶ τῶν γραμμῶν αὐτῶν τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» νὰ μὴν
κάμετε λοιπὸν τὸν κουφόν, διότι αὐτὴ σας ἡ περιφρόνησις
πρὸς τὸν τύπον εἶναι ἥμισυ συνταγματικὴ. Ἡ πρόφασις
ὅτι ἡ μία ἐφημερίς βρωμᾷ, καὶ ἡ ἄλλη μυρίζει, ἡ τρίτη εἶ-
ναι τρελλή, ἡ ἄλλη κομματικὴ καὶ ἡ ἄλλη μετοχικὴ καὶ ἡ
ἄλλη πουλημένη εἶναι γελοῖα πρόφασεις. Ἀπὸ τὰς μάλλον
φανώδεις ἀντιπολιτευόμενας μπορεῖτε νὰ μάθετε τὴν ἀλή-
θειαν. Σύνταγμα, νομίζομεν, ὅτι θὰ πῇ δημοσιότης καὶ
δημοσιότης θὰ πῇ ἐφημερίδες.

Ἀναγινώσχετε λοιπὸν, κύριοι ὑπουργοί, τὰς ἐφημερίδας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Κύριον Ζέφυρον. — Οἱ στίχοι σας δὲν δημοσιεύονται
εἶναι πολὺ δημοῖοι.

Ἡ διεύθυνσις.